

20. BOGOTEN.

Dimissionis

(Rev. X. – Congregatio pro Institutis vitae consecratae et
Societatibus vitae apostolicae)

FACTI SPECIES. - 1. Rev. Pater X., natus die 2 m. iunii a. 1947 Y. (Columbia), ingressus est in Societatem Z., ubi die 7 m. Decembris a. 1972 sacram ordinationem recepit et die 15 m. Decembris a. 1985 professionem perpetuam emisit. Peractis Theologiae Spiritualis studiis et obtenta laurea in Theologia Romae apud Pontificiam Universitatem Gregorianam, multas activitates academicas et spirituales exercuit in civitate Bogotensi, imprimis in «Centro Ignaciano de Reflexión y Ejercicios» et apud Facultatem Theologiae Pontificiae Universitatis Xaverianae. Membrum quoque fuit Commissionis Theologicae Conferentiae Religiosorum in Columbia.

2. Mense Novembri a. 1997 ipse Rev. P. X. Praepositum Provinciae Columbianae Societatis Z., Rev. P. W., rogavit ne crederet verbis D. nae Q., mulieris magnae auctoritatis, quacum tempore praeterito relationes habuerat, quae autem nunc persecutionem contra eum instauravisset ope telephonii et aliarum personarum, grave damnum eidem inferens.

Rev. Pater Provincialis praeoccupato animo Rev. X. adiutorium spirituale et psychologium praebeat, at, receptis aliis notitiis gravibus circa eiusdem praeteritos annos, iterum conlocutus est mensibus Februario et Maio a. 1998 eundemque invitavit, ut Societatem Z. derelinqueret «en amor y caridad». Rev. X., tamen, accusationes allatas simpliciter falsas declaravit, problema suum tantum affectivum nuncupavit, non vero sexuelle, immo asseveravit vocationem suam ad vitam religiosam in Societate Z., e cura psychologica atque discrimine spirituali cum Rev. P. S. facto, manifeste emersisse.

Peritia psychiatrica, reapse, a cl.mo D.no P. V. die 5 m. Maii a. 1999 exarata, et relatio psychologica a cl.ma D.na D. E. eadem die confecta, Rev. X. normalem pleneque responsabilem declarant.

Qui Rev. Pater, antequam dimissionis processus inchoaret, sive coram Rev. Patre Provinciali sive coram Rev. Praeposito Generali Societatis Z. constanter negavit omnia sibi in materia castitatis imputata delicta atque probationes hac de re oblatas insufficientes declaravit.

Neque ulteriora colloquia inter Rev. Patrem Provinciale et Rev. X. mensibus Decembri a. 1998 et Martio a. 1999 habita effecerunt, ut Rev. X. sua sponte discessum a Societate Z. peteret. E contra, Rev. X., litteris diei 24 m. Maii a. 1999, aperte Rev. Patri Provinciali communicavit se Societatem Z. derelicturum haud esse, immo omnibus mediis iuridicis (proceduris et recursibus), iure communi et speciali praevisis, usurum esse, ut sese a falsis accusationibus defendere valeret.

3. Die 25 m. iunii a. 1999 Consilium provinciale – praesentibus omnibus consultoribus – de casu Rev. X. tractavit. Statutum fuit adesse omnia quattuor elementa in n. 40,1 «Manual Juridico Practico de la Compañía» (qui cann. 695, § 1 et 1395, § 1 praescripta recollit) descripta, ut dimissio a Societate Z. pronuntiari posset, nempe «1. Su permanencia en pecado. 2. Externo. 3. Contumaz y 4. Con Escándalo».

Diebus 21-24 m. Iulii a. 1999 Consilium provinciale iterum casum Rev. X. examini

subiecit. Unanimiter statutum fuit novas probationes a Rev. Patre Provinciali oblatas sufficientes esse ad dimissionis processum instaurandum.

Itaque, litteris diei 28 m. Iulii a. 1999, Rev. Pater Provincialis ad normam can. 695, § 2 communicavit Rev. X. initium processus dimissionis eidemque facultatem dedit sese defendendi intra quindecim dies necnon communicandi cum Rev. Praeposito Generali.

Rev. X., autem, die 11 m. Augusti a. 1999, Rev. Patri Provinciali significavit se accusationibus respondere non posse, cum probationes notificatae non fuissent.

Rev. Pater Provincialis, ideo, ad ulteriora processit, omnia acta, a notario, Rev. P. A. C., subscripta, una cum responsione negativa Rev. X., Supremo Moderatori Societatis Z. transmittendo. Accurate indicavit ille depositiones novem testium gravissimas esse necnon certas, et in can. 695, § 1 conlato cum can. 1395, § 1, veluti dimissionis obligatoriae causam contemplatas. Maior pars testium, insuper, victima esset consultationis Rev. X. munere sacerdotis, directoris spiritualis, professoris, directoris exercitiorum spiritualium fungentis. Quae omnia scandalum gravius redderent. Formaliter, proinde, dimissionem Rev. X. e Societate Z. petivit.

Die 2 m. Octobris a. 1999 Rev. P. Praepositus Generalis Societatis Z., obtento voto sui consilii, iuxta can. 695, § 1 propter «secundum delictum, de quo in can. 1395 § 1», dimissionis decretum protulit.

Procurator Generalis Societatis Z., Rev. P. U. V., die 4 m. Octobris a. 1999 a Sancta Sede decreti dimissionis confirmationem petivit. Quam, revera, a Congregatione competenti haud obtinuit.

4. Interim, autem, Rev. Pater Provincialis, die 14 m. Decembris a. 1999, Rev. X. convocavit eique accuratius significavit coram notario, Rev. A. C., accusationes relationum sexualium cum diversis mulieribus, nomina trium mulierum et adiuncta quaedam istarum relationum, cum facultate sese defendendi et libere communicandi cum Rev. Praeposito Generali.

Rev. X. statim haud respondit, sed spatium duorum dierum petivit ad suos assessores iuridicos audiendos.

Deinde, die 16 m. Decembris a. 1999, ipse certiore fecit Rev. Patrem Provincialem se, iuxta assessoris iuridici consilium, documentum sibi die 14 m. Decembris a. 1999 lectum subscribere non posse neque defensionem scriptam exhibere, cum documentum ipsum sibi traditum non fuisset.

Acta suppletiva omnia denuo Rev. Patri Generali transmissa fuerunt, qui die 23 m. Decembris a. 1999 una cum octo consultoribus sui consilii censuit «adesse in casu secundum factum delictuosum, pluries commissum, de quo in can. 1395, § 1; ideoque, ad normam can. 695, § 1, sodalem dimitti debere». Eadem die novum dimissionis decretum tulit.

Petente Rev. Procuratore Generali, Congregatio pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae, die 5 m. Ianuarii a. 2000, hoc dimissionis decretum, ad normam can. 700, confirmavit.

Rev. X., obtento die 8 m. Februarii a. 2000 decreto dimissionis, intra tempus utile, die scilicet 18 m. Februarii a. 2000, recursum hierarchicum ad Congregationem competentem proposuit, praesertim cum ei negatum fuisset ius defensionis.

5. Recursu penes Congregationem adhuc pendente, Rev. Pater Provincialis, die 28 m. Februarii a. 2000, ex virtute voti oboedientiae praeceptum dedit Rev. X., ut se transferret a die 10 m. Martii a. 2000 in collegium «San José, en Barranquilla» atque se abstineret a «toda actuación ministerial y apostólica con los prójimos [...] y, en general, actuar como un sacerdote de la Compañía de Jesús».

Motivum praecepti indicavit Rev. Pater Provincialis, factum scilicet quod Societas Z., ob causas ad dimissionem recurrentis perducentes, fiduciam perdididerat necessariam pro eius exercitio missionis apostolicae.

Rev. X., recepto praecepto die 28 m. Februarii a. 2000, id statim Congregationi pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae transmisit, ut de eo iudicium canonicum («valoración canónica») daret.

Litteris diei 9 m. Martii a. 2000, Rev. X. notum fecit Rev. Patri Provinciali se ex obiectione conscientiae praeceptum nec acceptare nec adimplere posse, decisionis, tamen, quaedam elementa, quoad executionem, non oppugnare, ut vitaretur laesio bonae famae utriusque partis. Exemplar istarum litterarum etiam Congregationi competenti misit.

Rev. Pater Generalis, litteris diei 15 m. Martii a. 2000, conatus est Rev. X. praecepti significationem explicare, nempe quod effectus suspensivus recursus ad Congregationem interpositi obiectum habet tantum dimissionem e Societate Z., iura tamen et obligationes sodalis intacta manent usque ad recursus definitivam decisionem. Monuit quoque omnem recursum contra hoc praeceptum fortasse propositum effectum suspensivum haud parere.

Nihilominus Rev. X., die 18 m. Martii a. 2000, denuo Congregationi pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae significavit praeceptum Rev. Patris Provincialis laesionem bonae famae utriusque partis provocare.

Die autem 27 m. Martii a. 2000 Congregatio competens petitum iudicium canonicum («valoración canónica») de praecepto diei 28 m. Februarii a. 2000 Rev. X. misit. Sicut iam Rev. Pater Generalis, Congregatio illa extulit recurrentem adhuc esse membrum Societatis Z. et qua tale legitimis Superioribus oboedientiam debere. Explicavit Congregatio praeceptum esse tantum revocationem missionis apostolicae seu «medida cautelar» ob amissam fiduciam erga recurrentem; quamque revocationem minime confundendam esse cum poena canonica, atque effectum suspensivum recursus adversus decretum dimissionis nullo modo se extendere ad praeceptum die 28 m. Februarii a. 2000 a legitimo Superiore datum. Oboedientia ex parte recurrentis – monuit insuper Congregatio – eo magis urget quod Rev. X. contra hoc praeceptum, actum scilicet administrativum singularem, nullam interposuit remonstrationem vel recursum.

Attamen, Rev. X. denuo provocavit sive ad Rev. Patrem Generalem, litteris diei 5 m. Aprilis a. 2000, sive ad ipsam Congregationem, litteris diei 13 m. Aprilis a. 2000, identidem contendens praeceptum diei 28 m. Februarii a. 2000, praeter statutam dimissionem, ulteriorem constituere poenam, et quidem absque processu, ei irrogatam, atque laesionem propriae famae et iuris defensionis. Institit in obiectione conscientiae, quae inoboedientiam excusaret.

6. Congregatio pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae, processum dimissionis inter et petitum iudicium de praecepto die 28 m. Februarii a. 2000 dato bene secernens, una ex parte, litteris diei 17 m. Maii a. 2000, piene confirmavit «valoración canónica» die 27 m. Martii a. 2000 iam expressam, altera autem ex parte, praehabita responsione a Rev. Procuratore Generali Societatis Z. die 16 m. Martii a. 2000 super quaestionibus in recursu contra dimissionem elatis, decretum tuiit, die 14 m. Aprilis a. 2000, recursum a Rev. X. adversus decretum dimissionis propositum reiiciendo.

Congregatio illa in mentem revocavit: «Con fecha de 5 de enero de 2000 este Dicastrio ha confirmado el Decreto de dimisión del Rev.do P. X. de la Compañía de Jesús. El Decreto había sido dado, de conformidad con el can. 695, por el Preposición Generali, el día 23 diciembre de 1999, a causa del «secundum factum delictuosum de quo in canone 1395 § 1

CIC pluries commissum». Ac, proinde, eadem Congregatio decrevit: «Resultando claramente probada, por medio de múltiples testimonios pienamente atendibles, la existencia de los actos delictivos imputados al Padre X.; habiendole sido debidamente garantizada la posibilidad de defenderse; habiendo sido exactamente observadas todas las normas de procedimiento, se rechaza el recurso presentado por el Padre X. contra el decreto de su dimisión de la Compañía de Jesús».

Rev. X., obtento die 27 m. Aprilis a. 2000 decreto Congregationis, H. S. A. die 25 m. Maii a. 2000 recursum porrexit.

7. Die 31 m. Octobris a. 2000 scripturam perquambrevem cl.mus Recurrentis Patronus exhibuit, dum, die 25 m. Novembris a. 2000, cl.ma Congregationis Patrona memoriale pro auctoritate ecclesiastica.

Voto Rev.mi Promotoris Iustitiae deputati, die 23 m. iulii a. 2001 prompto, responderunt cl.mi Patroni: cl.ma Congregationis Patrona per scripturam memorialem diei 6 m. Augusti a. 2001, cl.mus Recurrentis Patronus per «breve memoriale» diei 3 m. Octobris a. 2001.

Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, voto definitivo a Rev.mo Promotore Iustitiae deputato die 2 m. Octobris a. 2001 exhibito, in Congressu die 5 m. Novembris a. 2001 habito decrevit: «Recursum ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis Patribus Iudicibus admittendum esse, atque quidem admitti».

Die 6 m. Decembris a. 2001 dubium hac formula concordatum est:

«An constet de violatione legis in procedendo vel in decernendo relate ad decisionem Congregationis pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae diei 14 aprilis 2000».

Summario confecto, cl.ma Congregationis Patrona die 18 m. Februarii a. 2002 memoriale pro Auctoritate ecclesiastica porrexit. Cl.mo partis recurrentis Patrono silente, Rev.mus Promotor Iustitiae deputatus suum votum die 11 m. Martii a. 2002 protulit, cui cl.ma Patrona die 3 m. Aprilis eiusdem anni respondit.

Nunc Nostri est dubio proposito responsionem iudicalem proferre.

IN IURE. - 8. Quaestio, in casu examini subicienda, est de can. 695 conlato cum can. 1395, § 1. Singula videamus praescripta.

Obligatio dimissionis ab Instituto religioso ob quaedam delicta

«Sodalis dimitti debet ob delicta de quibus in cann. 1397, 1398 et 1395 [...]» (can. 695, § 1).

En canon qui nostra interest: «Clericus concubinaris, praeter casum de quo in can. 1394 [hoc est: matrimonium etiam civiliter tantum attentans], et clericus in alio peccato externo contra sextum Decalogi praeceptum cum scandalo permanens, suspensione puniatur [...]» (can. 1395, § 1).

Delictum, de quo agimus, insequentibus verbis definitur: «in alio peccato externo contra sextum Decalogi praeceptum cum scandalo permanens».

Tria verba explicare oportet:

a) «*in alio peccato*»: locutio haec innuere videtur illa peccata contra sextum Decalogi praeceptum, quae, tamen, concubinatus non sunt: cf. exempli causa, incestum, adulterium, homosexualitatem;

b) «*permanens*»: permanentia requirit actuum repetitionem. Non sufficit unus actus, nec quidem duo: actuum series requiritur. Per se non exigitur quod persona vel personae, cum qua vel quibuscum actus ponuntur, semper eadem sit vel eadem sint. Requiritur, tamen, ut actus ipsi sint quidem eiusdem generis, idest praecise contra sextum Decalogi praeceptum;

e) «*cum scandalo*»: requiritur ut plerique, qui personam eiusque munus activitatemque noscunt, impressionem negativam patiantur, idest ad male quodammodo inducantur.

Procedura dimissionis, vel potius initium procedurae dimissionis apud Superiorem maiorem

Attentionem vertimus in verba «sodali dimittendo accusationem atque probationes significet, data eidem facultate sese defendendi» (can. 695, § 2).

De quibus verbis haec notamus:

a) «*significet*»: idest «notum faciat», «cognoscere faciat»;

b) «*accusatio*»: idest contestatio sodali delicti patrati, de quo agitur;

c) «*probationes*»: idest elementa quae per se apta censentur ad gignendam certitudinem moralem delicti patrati;

d) «*facultas sese defendendi*»: idest possibilitas offerendi elementa quae per se apta censentur ad moralem certitudinem de delicto patrato contrariam opponendam.

De probationibus et de facultate sese defendendi paulo amplius disserere necesse est.

Probationes, ut diximus, elementa sunt quae per se idonea censentur ad gignendam certitudinem moralem, sodalem delictum patrasse.

Si probationes sunt per testes, tunc probationes praecise illae res sunt quas testes affirmant, sunt affirmationes testium. Elementa, scilicet, quae per se idonea censentur ad gignendam certitudinem moralem, sodalem delictum patrasse, sunt affirmationes testium.

Facultas sese defendendi, ut supra et diximus, est possibilitas offerendi elementa quae per se apta censentur ad certitudinem moralem, sodalem delictum patrasse, opponendam.

Si elementa quae per se idonea censentur ad gignendam certitudinem moralem, sodalem delictum patrasse, sunt affirmationes testium, tunc plane eruitur quod facultas sese defendendi est possibilitas offerendi elementa quae affirmationes testium falsas demonstrare valent. Testis quidam, exempli causa, affirmat me delictum patrasse, quia me vidit prope delicti locum. Egoipse, e contra, demonstrare possum quod alibi eram.

Si res ita se habent et si probationes sunt per testes, facultas sese defendendi cognitionem affirmationum testium necessario praesupponit. Secus impossibile est illis contradicere.

Verba, proinde, can. 695, § 2, «data eidem facultate sese defendendi», necessario requirunt Superiorem *affirmationes testium* sodali significare.

9. Congregatio pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae, decreto die 14 m. Aprilis a. 2000 lato, edicit prae omnibus quod Pater Provincialis «ha presentado al padre X. los hechos de que le acusaba y las pruebas, especificando con nombres propios y con particularización de tiempos y lugares las mujeres con las que éste había cometido los hechos, objeto de la acusación, e indicándole con toda claridad y precisión las pruebas que tenía de ellos y por las que los estimaba plenamente probados [...] Realizada la presentación de la acusación, el Padre X. ha tenido posibilidad plena de defenderse [...] Consiguientemente, queda establecido que al Padre X. se le ha dado con toda certeza la posibilidad de defenderse [...] habiéndole sido debidamente garantizada la posibilidad de defenderse; habiendo sido exactamente observadas todas las normas de procedimiento [...]» (Summarium, pp. 141-143).

Recurrere, e contra, tenet adesse violationem legis in procedendo et in decernendo, sive quia defensionis ius sibi denegatum est sive quia minime probatae dici possunt accusationes.

Tripertita quaestio aggredienda nobis proponitur:

- 1) an de delicto agatur, de quo in can. 1395, § 1;
- 2) an procedura servata sit, de qua in can. 695, § 2;
- 3) an detur certitudo de patrato delicto, de quo in can. 1395, § 1.

Ad hoc statuendum praesto sunt documentum diei 14 m. Decembris a. 1999 (cf. Summarium, pp. 85-86) atque documentum diei 31 m. Augusti a. 1999 (cf. Summarium, pp. 45-77).

An de delicto agatur de quo in can. 1395, § 1

Recolamus verba canonis: «in alio peccato externo contra sextum Decalogi praeceptum cum scandalo permanens» (can. 1395, § 1).

Documentum diei 14 m. Decembris a. 1999 dicit:

«Aunque según los testimonios recibidos y que están en mi poder, han existido en tu vida relaciones sexuales prolongadas con diversas mujeres, mi acusación en este momento se concreta a los siguientes hechos:

1) Haber mantenido permanentemente relaciones sexuales, aunque interrumpidas en algunos intervalos de tiempo, incluso algunos de ellos largos, con Domina A. durante un espacio cercano a los 24 años, hasta que por voluntad de ella se concluyeron aproximadamente entre los años 1990 y 1991.

2) Haber mantenido permanentemente relaciones sexuales con Domina B. por lo menos desde 1996 hasta finales de 1997, entre otros lugares, en su apartamento, hasta que, también por decisión de ella se concluyeron por haber descubierto que habías iniciado una nueva relación con otra mujer.

3) Haber mantenido permanentemente relaciones sexuales con Domina C. desde fines de octubre de 1997 hasta bien entrado el año 1998, con algunos intervalos, entre otros lugares en un apartamento en la calle N., n. ..., y después en otro en la calle N., n. ..., de Bogotá y también en casas de retiros, hasta que, también por decisión de ella, a pesar de tus insistencias en contrario, parece que concluyeron» (Summarium, pp. 85-86).

Quae omnes accusationes casum indignant, de quo in can. 1395, § 1, idest «aliud peccatum externum contra sextum Decalogi praeceptum cum scandalo permanens».

Questio, tamen, iterum perpenditur paulo infra.

An procedura servata sit, de qua in can. 695, § 2

In mentem revocare oportet verba can. 695, § 2: «sodali dimittendo accusationem atque probationes significet, data eidem facultate sese defendendi».

Insequentia attendenda sunt:

1) accusationes significatae sunt in documento diei 14 m. Decembris a. 1999, nuper ad verbum citatum;

2) probationes, tamen, significatae non sunt ...

[omissis]

Hoc tantum exemplum afferri liceat ex cl.mae D.nae C. depositione: «¿Cómo fue relación de pareja con Alberto? Fue de amantes» (Summarium, p. 56). «De amantes» sexuelle commercium significat? Fortasse ita. Sed accusatus potest forsitan sese defendere explicando quod fuit solummodo relatio quaedam affectiva.

Et, eodem modo, locutio «relación de pareja», quae pluries occurrit, non est univoca. Includitne sexualem necessitudinem?

Sed instamus. Obici potest: quidquid sit de his quae supra diximus, tamen Rev. Pater X. poterat sese defendere saltem contra affirmationes, quae ipsi significatae sunt.

Aliquo modo utique poterat. Hoc revera non fecit. Et ratio non fuit quod noluit sese defendere, sed quod, legitime quidem, voluit ut ipsa verba vel saltem argumenta testium directe et obiective (idest sine glossa) sibi significarentur.

Ex bis quae diximus concludi rationalibiter potest quod Rev. Patri X. data non est facultas sese defendendi, saltem modo a iure requisito: cum de materia tam gravi agatur, districtius iudicare oportet.

Quibus positis, dicere cogimur constare de violatione legis in procedendo.

An detur certitudo de patrato delicto, de quo in can. 1395, § 1

Rev.mus N. S. F. Promotor Iustitiae deputatus, voto pro rei veritate diei 11 m. Martii a. 2002, ex probationibus allatis (cf. Summarium, pp. 51-77) tenet: «[I]n casu haberi religiosum in alio peccato externo contra sextum Decalogi praeceptum cum scandalo permanentem saltem non satis probatur» (Votum, p. 20).

Bene attendamus: probare debemus quod evenit factum, de quo in can. 1395, § 1, et non quaedam affectiva relatio.

Tunc Rev.mus Promotor Iustitiae deputatus districto examini subiecit testes omnes et attestaciones (cf. ibidem, pp. 19-20) et iudicium supra relatum profert (cf. ibidem, p. 20).

Si, de facto, omnes depositiones attente perleguntur, attestaciones sat ponderosae inveniri possunt, uti: «relación de amantes» (Summarium, p. 56); «Allí conviví durante varias noches y fines de semana con el cómo un amante» (p. 65); «relación de pareja» (pp. 65; 68); «relaciones intimas» (pp. 75; 76). Aliis in locis agitur de «relaciones afectivas» (pp. 65; 68; 70).

Nullum dubium quod vita relationalis Rev. Patris X. voto castitatis religioso conformis haud apparet. Tamen nostro in casu demonstrari debet, et quidem cum morali certitudine, factum de quo in can. 1395, § 1. Et hoc reapse cum certitudine haud demonstratur. Hoc autem non significat quod, positis ponendis, legitimis Superioribus religiosus non competat, et quidem celeriter, provisiones disciplinares assumere erga Rev. Patrem X., ex gr., ei imponendo, vi voti oboedientiae, ut aliquid faciat, ita ut se absteineat pro futuro a quibusdam modis vivendi, et quidem procedendo, si et quatenus, in casu inoboedientiae, usque ad dimissionem a Societate Z. (cf can. 696).

Casus noster, e contra, super factum, de quo in can. 1395, § 1, vertit. Et hoc factum ex probationibus allatis non satis probatur.

Quibus positis, tenere possumus, sicut et Rev. mus Promotor Justitiae deputatus: «His tantum probationibus can. 695 praescriptum etiam in decernendo violatum dicendum est [...]» (p. 20).

QUIBUS OMNIBUS PERPENSIS - 10. - *Infrascripti Patres pro Tribunali sedentes, Christi Nomine invocato, solum Deum prae oculis habentes, proposito dubio respondendum esse decreverunt ideoque facto respondent: "AFFIRMATIVE, seu constare de violatione legis in procedendo et in decernendo relate ad decisionem Congregationis pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae diei 14 m. Aprilis a. 2000".*

Pro expensis retineatur cautio a Rev. recurrente apud arcam H. S. T. deposita. Unaquaeque pars honoraria solvere debet Cl.mo suo Patrono.

Quam sententiam iusserunt notificari omnibus quibus de iure, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 22 m. iunii a. 2002

MARIUS FRANCISCUS Card. POMPEDDA, *Praefectus*

IOSEPHUS Card. GLEMP; D. SIMON Card. LOURDUSAMY

AUGUSTINUS Card. CACCIAVILLAN; SERGIUS Card. SEBASTIANI

+ IULIANUS HERRANZ; + PHILIPPUS GIANNINI; + AEMILIUS EID

+ EDUARDUS DAVINO; + HENRICUS MUSSINGHOFF

+ FRANCISCUS COCCOPALMERIO, *Ponens*; + THOMAS GEORGIUS DORAN

+ XAVERIUS ECHEVARRÍA RODRIGUEZ